

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΤΟΜΟΣ ΙΑ' - ΕΤΟΣ 21
 Συνδρομή Έσωτερικῶν δρ. 16
 Συνδρομή Ἐξωτερικῶν γρ. 20

ΔΙΕΥΘ. ΕΚΔΟΤΗΣ: ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ
 ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Σωκράτους ἀρ. 2
 Καὶ ὁδὸς Κοραῆ ἀριθ 5

Η ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΑ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ

(Συνέχ. ἴδε προηγ φύλλον)

Τηλ. σύστημα Breguet διὰ δείκτου

Αἱ πρῶται δοκιμαὶ τῆς ἠλεκτρικῆς τηλεγραφίας ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ Γουίτσωνος καὶ Κοκίς ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ δεικτῶν, δεικνόντων τὰ ψηφία διὰ τῆς χρήσεως 5 συρμάτων καὶ εἶτα δύο. Κατόπιν ὁ Οὐέλσον τὴν ἠπλοποίησεν διὰ τῆς χρήσεως ἑνὸς σύρματος.

Ὁ τηλεγράφος οὗτος ἐλειτούργησεν εἰς τοὺς σιδηροδρομικοὺς σταθμοὺς καὶ εἰς ὀλίγους δευτέρως σημασίας τοῦ τηλεγραφικοῦ συμπλέγματος τοῦ Κράτους.

Βραδύτερον ὁμοίως ἐτελειοποιήθη ὑπὸ τοῦ Breguet καὶ μοιροῦντι πολλοὶ ἄλλοι διὰ δεικτῶν τηλεγράφοι ἐφευρέθησαν, τοῦ Breguet θεωρεῖται πάντοτε ὁ τελειότερος καὶ τοῦτον θὰ περιγράψωμεν ἐν ὀλίγοις, ὡς τὸν μᾶλλον ἐν χρήσει ἐν Γαλλίᾳ.

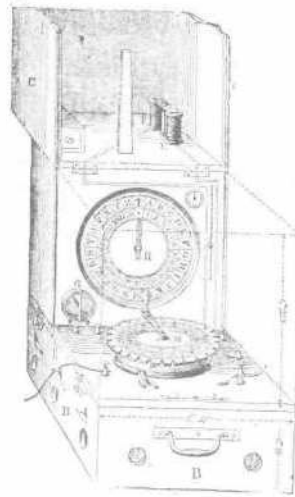
Τὸ τηλεγραφικὸν σύστημα τοῦ Breguet διαφέρει ἀπὸ τὸ τοῦ Μόρς, καθόσον ὁ μὲν τοῦ Μόρς διὰ συμβολικῶν γραμμῶν καὶ σιγμῶν διατυπῶι τὰ γράμματα, ἐνῶ ὁ τοῦ Breguet δεικνύει ταῦτα διὰ δείκτου κινουμένου ἐπὶ πίνακος, φέροντος κατὰ σειρὰν τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου.

Ὁ δείκτης οὗτος κινεῖται δυνάμει ὥρολογιακοῦ μηχανισμοῦ καὶ σταματᾷ διὰ τῆς ἐμπλέξεως διχαλωτοῦ μοχλοῦ, ὑπὸ ἠλεκτρομαγνήτου ἐπὶ τροχίσκου φέροντος ὀδόντας.

Ὁ πομπὸς ἀποτελεῖται ἐκ στροφάλου, ὅστις περιφέρεται ἐπὶ δίσκου, φέροντος τὸ ἀλφάβητον καὶ ὅστις διακόπτει καὶ ἀποκαθιστᾷ διὰ τῆς στροφῆς τὸ κύκλωμα.

Διὰ τῆς διακοπῆς ταύτης καὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ ρεύματος ἀφίνει ὁ ἠλεκτρομαγνήτης τὸν ὀδοντωτὸν τροχὸν νὰ στρέφεται κατὰ ἑνα ὀδόντα, ἀλλὰ στρεφόμενος ὁ τροχὸς οὗτος στρέ-

φει καὶ τὸν δείκτην, ὁ ὁποῖος δεικνύει τὰ τηλεγραφούμενα γράμματα. Τὸ κυριώτερον μέρος τοῦ συστήματος τούτου κατέχει ὁ συγχρονισμός.

Σύστημα τοῦ Breguet πομπὸς καὶ δείκτης

Ὄντω διὰ τοῦ συγχρονισμοῦ, δυνάμει τοῦ ὥρολογιακοῦ μηχανισμοῦ, ἐφ' ὅσον διὰ τοῦ πομποῦ ἀποστέλλομεν ρεῦμα διακεκομμένον, ἐπὶ τοσοῦτον σιτρέφεται ὁ δείκτης. Ἴνα λειτουργῇ ἀπροσκόπως τὸ σύστημα τοῦτο, ἀνάγκη, ὡς φανερόν, πάντοτε νὰ συμβαδίζῃ ἐν τῇ κινήσει ὁ τε πομ-

πὸς καὶ ὁ δείκτης.

Ἐὰν δὲ ἐξ οἰαοδήποτε αἰτίας καταστραφῇ ὁ συγχρονισμός καὶ τὰ σημειούμενα ὑπὸ τοῦ πομποῦ ψηφία δὲν συμφωνοῦσι πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ δείκτου ἐνδεικνυόμενα, τότε δι' εὐφνοῦς μηχανικοῦ ἐλατηρίου, μεταγενεσιτέρως ὑπὸ τοῦ Breguet προστεθέντος, ἐπαναφέρεται ὁ δείκτης εἰς τὸ νεκρὸν σημεῖον, δηλαδή εἰς τὸν σταυρὸν καὶ ἐπαναρχίζει ἡ λέξις.

Τηλ. τυπωτικὸν σύστημα Hughes

Μεταξὺ τῶν πολλῶν τηλεγρ. ἐφευρέσεων, μία ἀπολαμβάνει τὴν μεγαλειότεραν ἐκτίμησιν, ἰδίως ἐν Γαλλίᾳ ὑπὸ τὴν ἔμπον εὐφύνας, πλοκῆς καὶ τελειότητος καὶ αὕτη εἶναι ἡ τοῦ τυπωτικοῦ τηλεγράφου τοῦ Ὀλλανδοῦ Hughes. Τὸ σύστημα τούτου διαφέρει ὀδισιῶδῶς τῶν

Ο Hughes

άλλων συστημάτων, καθότι δια τὴν ἐκτύπωσιν ἐκαστον γράμματος χρησιμεύει ἄνεμα μικρᾶς διαρκείας. Η σουσκευὴ κατὰ τὴν ἀποστολὴν καὶ τὴν παραλαβὴν τηλεγραφήματος εὐρίσκεται ἐν συγχρονισμῷ δηλ. καὶ ὁ πομπὸς καὶ ὁ δέκτης τῶν ἀνταποκρινόμενων σταθμῶν εὐρίσκονται εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον καὶ κινεῖνται ὁμοιοτρόπως καὶ ἰσοχρόνως. Ὡς τυπογραφικὸν πιεστήριον ἐν τῇ σουσκευῇ ταύτῃ χρησιμοποιεῖται τροχός, ὁ ὁποῖος περιστρέφεται περὶ ἄξονα ἰσοχρόνως μετὰ τοῦ ὀρειχαλκίνου τμήματος τοῦ πομποῦ καὶ ἐπὶ τῆς περιφέρειας τοῦ ὁποῖου εὐρίσκονται οἱ τυπογραφικοὶ χαρακτήρες τοῦ ἀλφαβήτου. Ὁ πομπὸς ἔχει ὁμοιότητα τινὰ μετὰ τῶν πλήκτρων τοῦ κλειδοκμβάλου, ἐφ' ὧν εἶναι γεγραμμένα τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου καὶ οἱ ἀραβικοὶ ἀριθμοί. Ὅποταν πιεσθῇ ἐν τῶν πλήκτρων τούτων, μία βελόνη ἐξέρχεται, ἡ ὁποία ἐμποδίζει τὴν περιστροφὴν περὶ ἄξονα ἑνὸς τμήματος ἐξ ὀρειχάλκου, τὸ ὁποῖον περιστρέφεται μετὰ ταχύτητος τριῶν στροφῶν κατὰ δευτερόλεπτον, τῇ ἔλξει βάρους 70 περίπου κοιλῶν.

Διὰ τῆς ἐπαφῆς δὲ τοῦ ὀρειχαλκίνου τούτου τμήματος μετὰ τῆς βελόνης ἐξαποπέμπεται ρεύμα, τὸ ὁποῖον μεταβιβάζεται ἐν καταλλήλῳ χρόνῳ εἰς τὸν ἕτερον σταθμόν, γίνεται πρόξενον νὰ ἐκτυπωθῇ τὸ τηλεγραφούμενον γράμμα ἐπὶ τῆς ταινίας τοῦ χάρτου, τοῦ δέκτου. Ἡ μηχανικὴ κατασκευὴ τοῦ μηχανήματος τούτου εἶναι ἐξόχως εὐφυῆς. Εἶναι ὁμοίως λυπηρὸν, ὅτι τὸ ὠδραῖον τοῦτο ἐκτυπωτικὸν μηχανήμα δὲν εἶναι ἐν χρῆσει ἐν τοῖς πλείστοις Ἑυρωπαϊκοῖς κράτεσι, διότι ὁ χειριστὸς του εἶναι δύσκολος καὶ ἀπαιτεῖται εἰδικὸς ἐπάλληλος ὁ ὁποῖος νὰ ἴηται καὶ μηχανικὸς καὶ εὐρυσίας μορφώσεως, διὰ νὰ δύναται ἀμέσως ν' ἀντιλαμβάνεται καὶ ἐπαναφέρει τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ μηχανήματος.

Διὰ τοῦτο ἀπαιτοῦνται μεγάλα δαπάναι πρὸς συντήρησιν τοιούτου προσωπικοῦ. Ἐν Γαλλίᾳ μόνον, ὅπου ὑπάρχουσι πολλὰ χρήματα καὶ δὲν φείδονται δαπανῶν διὰ τὰς ὠραίας ἀνακαλύψεις καὶ ὅπου ἡ ἀπλότης καὶ ἡ οἰκονομία δὲν εἶναι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, τὸ μηχανήμα τοῦτο ἔχει εὐρύτεραν χρῆσιν ἐν τῇ τηλεγρ. αὐτῶν συγκοινωνίᾳ.

Ἡδη καλὸν εἶναι νὰ ἀναφέρωμεν καὶ πῶς εἰσήχθη ὁ τηλεγράφος ἐν Ἑλλάδι.

Ἀπὸ τοῦ 1860 μέχρι τοῦ 1862 συνεστήθησαν τὰ τηλεγραφεῖα Κορίνθου, Αἰγίου, Λαμίας, Μεσολογγίου, Ἄργους, Ναυπλίου, Τριπόλεως, Θηβῶν καὶ Λεβαδείας.

Ἐκτοτε ἡ ἠλεκτρικὴ τηλεγραφία ἐξηπλώθη καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ οὕτω σήμερον πᾶσαι αἱ πρωτεύουσαι τῶν νομῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν αἱ πλείοται πόλεις, κομποπόλεις καὶ χωριά, ὡς καὶ αὐταὶ αἱ νῆσοι πᾶσαι συνδέονται νῦν διὰ ἑναερίων καὶ ὑποβρυχίων γραμμῶν. Ὁ πρωταίτιος τῆς εἰσαγωγῆς τῆς τηλεγρ. συγκοινωνίας ἐν Ἑλλάδι εἶναι ὁ ἀείμνηστος Κωστ. Προβελέγγιος, ὑπουργὸς τότε ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν. Ἡ πρώτη δὲ γραμμὴ ἦτο ὑποβρυχίας μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Σύρου διὰ καλωδίου, ἀγορασθέντος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως παρὰ τῆς Ἑταιρείας Νουβάλ.

Ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ καλωδίου τοῦτο ἠγοράσθη καὶ ἐπληρώθη παρατόπως, ἄνευ δηλονότι τῆς ἐγκρίσεως τῶν βουλευτικῶν σωμάτων. Ἐπραξε δὲ τοῦτο ὁ μακαρίτης Προβελέγγιος, ἕνεκα τοῦ μεγάλου αὐτοῦ πόθου καὶ τοῦ ὑπερβάλλοντος ζήλου, ὅπως εἰσαχθῇ καὶ παρ' ἡμῶν ἡ ἠλεκτρικὴ τηλεγραφία ὅσον ἕνεστι ταχύτερον.

Χάρις περιεργείας παρατίθεμεν τὸ αἰτιολογικὸν τοῦ ὑποβληθέντος πρὸς τοῦτο Νομοσχέδιον καὶ τὰ γενόμενα ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ, ὅπως ἴδωμεν μεθ' ὅσας τόλμης καὶ αυτοθυσίας πολιτικῆς ἐψηφίσθη ἡ πρότασις του.

Πρὸς τὴν Βουλὴν,

«Καθ' ἣν στιγμήν ἡ διὰ τῆς ἠλεκτρικῆς τηλεγραφίας συγκοινωνία ἐξηπλώθη καὶ ὀλονὲν ἐξαπλοῦνται καθ' ἅπαντα τὰ εὐνοούμενα Κράτη, διὰ τὰς εὐκολίας, τὰς ὁποίας ἐπήνεγκε καὶ ἐπιφέρει εἰς τὰς κοινωνικὰς καὶ ἐμπορικὰς σχέσεις, ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως ἐνόμισεν, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ μένωμεν ἐπὶ πλέον ἑστερημένοι τῶν ἐκ τῆς θαυμαστῆς ταύτης ἀνακαλύψεως ἀγαθῶν. Ἀπεφάσισεν ἐπομένως νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν σύστασιν τηλ. γραμμῶν παρεκινήθη δὲ πρὸ πάντων νὰ λάβῃ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχουσα τὰς γενομένας αὐτῇ παρὰ διαφορῶν Ἑταιρειῶν προτάσεις καὶ προβλέπουσα ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλει κατασταθῆ ἑφικτὸν δι' ἑνὸς ἢ ἄλλου τρόπου νὰ συνδεθῶμεν τηλεγραφικῶς μετὰ τῆς Ἑυρώπης. Δυσχέριαν σπουδαίαν παρουσίαζεν ἡ σύνδεσις

τῆς Σύρου, κέντρον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου μετὰ τῶν σοσιατείων τηλεγρ. γραμμῶν, διότι ἔδει νὰ γίνῃ δι' ὑποβρυχίου ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου, ὅστις πρὸς ταῖς ἄλλαις δυσκολίας εἶναι καὶ πολυδάπανος.»

Κατόπιν διηγεῖται τὰς γενομένας διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ἑταιρείας καὶ καταλήγει οὕτω:

«Τελευτῶν δὲ τὴν παρούσαν, ἐκφράζω, Κύριοι, τὴν πεποίθησιν, ὅτι θέλετε σπεύσει νὰ ἐπιδοκιμάσητε διὰ τῆς ψήφου ὑμῶν τὴν συμφωνίαν ταύτην, προοιμοιάζουσαν τὴν εἰς τὴν φίλην ἡμῶν Πατρίδα εἰσαγωγὴν τῆς μνηστειῆς ἀνακαλύψεως, ἧτις θέλει καταστήσῃ κοινωνοὺς τῶν ἐκ τῆς τηλ. ἀνταποκρίσεως ὠφελειμμάτων καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Ἑλλάδος.»

Ἐπειδὴ δὲ μέλη τινὰ παρετήρησαν, ὅτι ἡ χορηγηθεῖσα προθεσμία πρὸς ἐξέτασιν τῆς ἀντοχῆς καὶ τῆς καλῆς κατασκευῆς τοῦ καλωδίου ἦτο μικρά, ὁ μακαρίτης Προβελέγγιος ἐν τῇ γενομένῃ σχετικῇ συζητήσει ἀπήντησεν:

«Τοσοῦτον εὐτυχεῖ θεωρῶ τὴν περίστασιν ταύτην, ὅστε οὐδόλως διατάζω ν' ἀναδεχθῶ τὴν εὐθύνην τῆς δαπάνης τῶν 415,000 δρ. τὰς ὁποίας ἡ Βουλὴ δύναται, ἐὰν θέλῃ, νὰ ἕρῃ εἰς βάρους μου.»

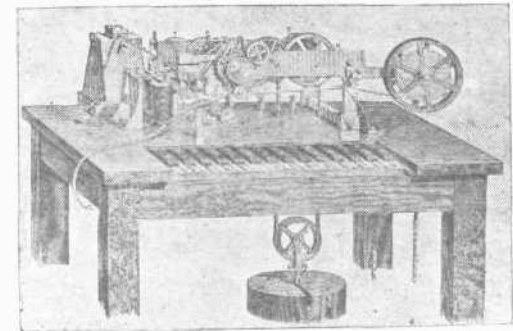
Γενομένης δὲ ψηφοφορίας, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου παμψηφεί διὰ ψήφων 77. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, μετὰ τὴν ἐπιψηφίσιν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, εἰσήχθη, ὡς ἦν ἐπόμενον καὶ ἐν τῇ Γερουσίᾳ τὴν 29 Δεκεμβρίου 1858. Ἀλλὰ ἐν τῷ σώματι τούτῳ ἔσχε μεγάλην ἀντίδρασιν, διότι ἐθεώρησαν, ὅτι λίαν ἐσπευσμένως ἐγένετο ἡ ἐπιχειρήσις, διότι ἐγένετο ἐναντίον τοῦ ἄρθρ. 25 τοῦ τότε Συντάγματος καὶ κατὰ παράβασιν τοῦ Νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ. Εἰς τρεῖς δὲ συνεδρίας κατέκριναν σφοδρῶς τὴν πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ὁ Μακαρίτης ὁμοίως Προβελέγγιος συνέπαικούρους ἔχων τὸν Χαϊζίσκον καὶ ἄλλους τινάς, ὑπερησιώθη ἔρρωμένως τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ καὶ ἐπανειλημένως ἐξεστόμησε τοὺς ἐξεῖς χαρακτηριστικὸν λόγους:

—«Ἄν ὁμοῦς ἀμφιβάλλετε περὶ τῆς χρησιμότητος τοῦ τηλεγράφου, τότε δότε κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου τὴν ψήφον σας καὶ βαρεῖα ἄς ἐπιπέσῃ κατὰ τῆς κεφαλῆς μου εὐθύνη πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν ἄλλων.»

Ὡς δ' ἐξάγεται, ἐκ τῶν πρακτικῶν, καθ' ὅσας τὰς γενομένας συζητήσεις οἱ ὀμιλήσαντες κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἤχησαν μάλλον ἐκ λόγων φιλοτιμίας, διότι δὲν τοῖς ἐζητήθη προηγουμένως ἡ ἔγκρισις. Ἀηλαδὴ ἐοχηματίσθη ἀντιπολίτευσις οὐχὶ διὰ τὸ ἔργον, ἀλλὰ διὰ τὴν κατεσπευσμένην καὶ παράνομον πρᾶξιν τῆς Κυβερνήσεως.

Προδότησαν τέσσαρες προτάσεις. Ὑπερίσχυ-

Τηλεγρ. σουσκευὴ Hughes.

σεν ὁμοῦς ἡ τοῦ μακαρίτου Βούλγαρη, ἔχουσα ὡς ἐξῆς:

«Ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἐνήργησε λίαν κατεσπευσμένως καὶ κατὰ παράβασιν καθήκοντος.»

Τεθεῖσα δὲ εἰς ψηφοφορίαν, ἀπερρίφθη διὰ ψήφων 21 κατὰ 15 καὶ οὕτως ὁ Ὑπουργὸς ἔσωσεν ἑαυτὸν καὶ τὸν Τηλέγραφον. Ἄν ὁμοῦς ὁ μακαρίτης Προβελέγγιος τοῖς ἔλεγε, ὅτι πρῶτοι οἱ Ἕλληνες εἰσήγαγον τὸν τηλεγράφον εἰς τὴν Ἑυρώπην, ὅτι πρῶτοι αὐτοὶ ἐμβόρυσαν συστήματα τηλεγραφικὰ, ὅτι πρώτη ἡ Ἑλλάς ἦτο πλήρης τηλεγραφικῶν σταθμῶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ αὐτῆς ἐκκλησίᾳ, θὰ εἶχε βεβαίως ἕνα περισσύτερον λόγον, ἀρκετὰ σπουδαῖον, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς μεγάλης αὐτοῦ σπουδῆς πρὸς εἰσαγωγὴν τοῦ ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου εἰς τὴν πατρίδα μας.

Τὸ τηλεφώνον.

Ἄνάγκη νὰ ὀμιλήσωμεν καὶ περὶ τοῦ τηλεφώνου, διότι καὶ τοῦτο συνδέεται μετὰ τοῦ θέματος, ὡς χρησιμοποιούμενον ἐν τῇ τηλεγραφίᾳ. Ὁ ἠλεκτρισμὸς, μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν του εἰς τὴν τηλεγραφίαν, ἐφηρμόσθη καὶ εἰς πολλὰς βιομηχανικὰς καὶ βιοτεχνικὰς ἀνάγκας καὶ ἤδη ἡ χρησιμότης τοῦ ἐγενικεύθη εἰς καταπληκτικὸν βαθμόν.

Εἰς τὴν γαλβανοπλαστικὴν, λατρικὴν, θέρμανσιν καὶ φωτισμὸν, εἰς τὴν κίνησιν καὶ τὴν πολεμικὴν ὁμοίως ἔλαβεν ἕνεργὸν μέρος. Δὲν θὰ ἐνδιατρίψωμεν ὁμοῦς ἤδη ἐπὶ τῶν ἐφαρμογῶν τούτων, ὡς μὴ σχετιζόμενων πρὸς τὸ θέμα ἡμῶν.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἐν τῇ τηλεφωνίᾳ, τῇ συνδεομένη ἤδη ἀδιάρρηκτος μετὰ τοῦ τηλεγράφου, διότι καὶ αὕτη μεταδίδει ἀπὸ τόπου εἰς τόπον τὰ διανοήματα ἡμῶν τὸ δὲ ἐμπορεῖον καὶ ἡ διοίκησις τὴν ἐνεκοιλιώθησαν ὡς τελειότερον μέσον συγκοινωνίας καὶ αὐτοῦ τοῦ τηλεγράφου, ἀποτελεῖ στενοτάτην συγγένειαν μετὰ τούτου, καθόσον, ἐὰν μὲν διὰ τοῦ τηλεγράφου μεταβιβάζομεν γράμματα, διὰ τοῦ τηλεφώνου μεταβιβάζομεν τὴν φωνὴν μας, ἧτις καὶ αὕτη ὅπως

ΕΠΙ ΤΟΥ
ΓΛΩΣΣΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Ήχος τηλεφωνικού κέντρου μετά πληθώρα συμάτων

και τα γράμματα απορρέουν εκ των ημετέρων διανοημάτων, τα οποία εις άμφοτέρας τας περιστάσεις ο ηλεκτρισμός είνε ο τε πομπός και ο φορέας.

Η τηλεφωνική ανταπόκρισις είναι μία θανμασία πρόδος του αιώνος μας, διότι μεταφέρει αέθωρεϊ την φωνήν μας εις μεγάλας αποστάσεις· αλλά επιστημονικώς δμιλοῦντες, δέν είναι αυτή ή φωνή μας, ήτις μεταβιβάζεται οδσιαστικώς, αλλά τυπικώς, δηλαδή αι αναπάσεις, ή αυξομειώσεις του τόνου της φωνής μας μεταβιβάζεται, διὰ να είπωμεν σαφέστερον, αι παλμικαι δονήσεις του αέρος υπό της φωνής μας παραγόμεναι εξέρκουσαι το λίαν εδαισθητόν σιδηροῦν έλασμα του τυμπάνου του τηλεφώνου εφ' ου δμιλοῦμεν, εξαγαγκάζει αυτό να πάλλεται.

Αι αναπάσεις δέ αυται του τυμπάνου γεννάσι ζεύματα εξ επαγωγής εις το εις μικράν απόστασιν από του σιδηροῦ έλάσματος εδρισκό μενον πηρίον, το όποιον εινε περιελιγμένον περι μαγνήτην. Το ζεύμα τουτο φθάνον εις τον δέκτην, θέτει εν παλμική κινήσει το έλασμα του δέκτη, το όποιον πληττον τον αέρα παράγει τα ήχητικά κύματα, δηλαδή την φωνήν, την όποιαν ακούομεν.

Ουτως ή φωνή ακουομένη έχει ήχον μεταλικόν και οχι ανθρώπινον, καθ' όσον κακώς πολλοί νομίζουσι, ότι ή φωνή ως εξέρχεται του σώματος, πορεύεται εις το προς δν μέρος. Έν τούτοις διακρίνεται μόνον ή φωνή του παιδιού από της του ήλικιωμένου και ή φωνή της γυναικός από της του άνδρός.

(Έπεται συνέχεια)

Φ. Η.

Η ΧΥΔΑΪΤΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

να δημοσιεύομεν την τόσον περιέργον όσον και αξίαν μελέτης επιστολήν, την όποιαν ο δ-παδός της Μαλλιαρωσύνης κ Ψυχάρης απέστειλεν εκ Παρισίων προς τον συγγραφέα της γραμματικής της Ρωμαϊκής Γλώσσας Μ Φιλήντα, ως λίαν χαρακτηριστικήν των γλωσσολογικών δοξασιών του Ψυχάρη.

Η επιστολή αυτή έχει ως εξής :

Όποιος ξεφύλλισε τα διάφορά μου βιβλία, ίσως θα θυμάται πόσες φορές για το Φιλήντα μας είπα όσα τότες του αξίζουνε. Τόχω κάπως καφημά μου που τον ανεκάλυφα, στον πρώτο μου διαγωνισμό, σαν εΐτανε άγνωστος άκόμη, και παρατήρησα μα πως το παιδι άφτό έχει σκαρι γλωσσολόγου, έχει μάλιστα και τη φλέβα της γλωσσολογίας. Στο καιούργιο τουτο εδω έργο του πολλά θα βρήτε που είναι τότες αξιόλογα. Βγάξει κάπου και όρους δικούς του που φαίνονται αλήθεια πετυχημένοι. Κέβαια δε θα νας τάναιρέση κανένας πως τα διαμετρικά είναι καλύτερος όρος από τα διανεμητικά και πως μερικές άντωνομίες να ονομαστοῦνε πειό σωστά, πειό εφκόλα και πειό σύτομα ξεχωριστικές παρά έπιμεριστικά εκ πολλών. Ο Φιλήντας πάσκισε παντού να κάμη τους όρους και ποιό εφκολοιόητους και ποιό επιστημονικούς. Με το δίκηο του και μεγάλη ανάγκη τους έχουμε.

Περιτό και βλαβερό να μαθαίνουνε αλγεβρα τα παιδια ως και στη γραμματική που θα τους μαθη τη γλώσσα τους.

Τώρα ίσια ίσια που βάζουμε τα δυνατά μας για να μάθουνε μιά μερα τη γλώσσα τους την αληθινή, καιρός είναι, είναι και χρέος μας να φροντίσουμε και για όρους αληθινούς, δηλαδή για διδαχή που να πιάνη τον τόπο της στα τρυφερά τους τα μυαλούδια, που να τους μένη στο νοῦ και σαν απογίνουνε άντρες.

Υποθέτω πως σ' άφτό δέν μπορεί να μη συφωνηση μαζί μας κάθε πατέρας. Και γω πολέμησα πολλές φορές να στοχαστώ κάμποσους όρους που να ταιριάζουνε και να στεκούνε. Τους παρεδέχτηκε ο Φιλήντας έτσι, όταν έρθη και μένη ή σειρά μου, θα παραδεχτώ από τους δικούς του όσους μπορώ στη γραμματική που γράφω τώρα όλοένα, για να πάη ποιό γρήγορα ή δουλειά μας όμπρός.

ληνικών γραμμάτων, γενόμεναι οι προάγγελοι της ενισχύσεως του χυδαΐσμου, του απειλούντος βαθμηδόν την εθνικήν ήμων ύπαρξιν.

Άλλά πλην τούτων ή αρχαία Έλληνική γλώσσα, ίδια δε ή Άττική διάλεκτος, ή ένεκα των πολεμικών μεγαλοურγημάτων των Αθηναίων και των παρ' αυτα αναλαμψάντων ποιητών και συγγραφέων, προς τω καλω δε της τέχνης αναπτυχθείσα εις τον ύψιστον βαθμόν της ευπειίας, του πλούτου των γραφικών και συνωνύμων λέξεων, έτι δε και της ακριβείας, παρέχει δια του κεκανομισμένου ευπλάστου αυτής τη καθαρευούση άριστον τύπον εν τη άπλοτητι αυτής να ρυθμίζεται και να πλουτίζεται εις ενιαίαν και όμοιόμορφον εθνικήν Έλληνικήν γλώσσαν, ώστε δι' αυτής και να επικοινωνώμεν μετά των αρχαίων και του Έναγγέλιου, και να εμφανιζώμεθα όμοίως προς τους λαούς της λοιπής Ευρώπης, ως εν Έθνος άδιάσπαστον μετά των δούλων αδελφών ήμων, άπόγονοι των αρχαίων φιλοκάλων Έλλήνων, εφέλκοντες τον σεβασμόν οῦτω των φθονούτων τη ύπάρξει του Έλληνισμού ξένων και αποκρούοντες την δια της διαιρέσεως εις ρακώδεις χυδαΐσμούς και διαστρεβλώσεις της ενιαίας γλώσσας επίδωκομένην υπό των ολεθρίων προπαγανδών διάλυσιν του γένους, ως μάρτυρες τούτων εισιν οι εν ταΐς Τουρκοκρατουμέναις νήσοις και τη Μ. Άσία και αλλαχού αδελφοί ήμων. Εύγνωμοσύνης δια ταυτα εθνική: εινε αξιοι οι προβαλόντες την αναγραφην άμνης της εθνικής γλώσσας εν τω Συντάγματι και οι υποστηρίζοντες αυτήν εν τε τω Ύψω και τη Βουλή. Μέγιστον δε έργον εθνικόν θα έπιτελέσωσι οι ήθυιοντες, εαν πραγματοποιήσωσι τον ιερόν τουτον πόθον, ύπερ ου άξιεπαίνως και δικαίως αγωνίζονται και οι φοιτηται ύπερήφανοι επι τη πατριφ γλώσση· διότι ο χυδαΐσμός ενισχυόμενος δια της άφελούς ελευθεριότητός τινων, ως κισσός φυόμενος και αυξανόμενος περι κορμόν δένδρου, αν μη άφεθη εν τέλει να αποπνίξη την ζωτικότητα αυτου θα προκαλέση αγρίαν άντεκδίκησιν των προμάχων του εθνικού βίου, ήτις να προληφθη χάριν αυτου του εθνικού γοήτρου και μέλλοντος.

Νικόλ. Σπ. Φαραντάτος
(Ιδ. της Φιλολογίας και νομ.)

Σ Δ Μετά χαρής γνωρίζομεν τοις αναγνώσταις ήμων, ότι ο κ. Ν. Φαραντάτος θα δημοσιεύση εν τη «Φύσει» ολόκληρον την ωραίαν πραγματείαν του μεγάλου φιλόλογου Κ. Κρύγερ περι της Έλληνικής Γλώσσας.

Ο Γερμανός Κρύγερ εν τω άθανάτω έργω του περι της Έλληνικής γλώσσας, εν αρχή γράφει τα εξής σημαντικώτατα : « Η Ευρωπαϊκή μόρφωσις όφείλει την θεμελίωσιν αυτής και την καθαρότητα τοις αρχαίσις Έλλησι και δι' τοις έργοις αυτών τοις πνευματικοίς, άτινα το ανθρώπινον πνεύμα παρήγαγε ποτε. Οι ποιηται και οι φιλόσοφοι, οι ρήτορες και οι ιστορικοί των Έλλήνων ευρίσκονται εν τοιούτω ιδιάζοντι μεγαλείω, ώστε τα έργα των εν πάσι τοις μεμορφωμένοις λαοίς, πάντων των χρόνων, ανεγνωρίσθησαν υπό των πνευματωδεστάτων άνδρων και ίκανωτάτων να κρίνωσιν, ως τα άριστα πρότυπα. — Η Έλληνική γλώσσα δια τουτο κέκτηται μεγίστην σπουδαιότητα, διότι εινε ή κλεις, ή όποία ανοίγει ήμιν την όδον προς τα έργα του μάλιστα πεπρoικισμένου λαού, του Έλληνικού, όστις ήγησεν».

Άνοιξατε τους όφθαλμούς ήμων, χυδαΐσται, και οι άμύντορες αυτών.

Δια της ενισχύσεως του χυδαΐσμου ή Έλληνική νεότης απομακρύνεται και της έλαχίστης αναγνώσεως των Έλλήνων συγγραφέων, δι' ης διδαχθήσεται την ευγένειαν αυτου, ως άτομου, ως πολίτου, ως στρατιώτου και μεγαλοურγήσει επ' αγαθώ έαυτου, του οικου, του έθνους, διδαχθήσεται ότι ουκ εκ χρημάτων άρετή γίγνεται, άλλ' εξ άρετής χρήματα και τάλλα τάγαθα τοις ανθρώποις άπαντα και ίδια και δημοσία, ότι «πάσα επιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης και της άλλης άρετής, παιουργία ου σοφία φαίνεται» και άλλους αδάμντας, οΐτινες εδώρησαν δια των τέκνων της Ελλάδος των φυγόντων μετά την άλωσιν της Κωνσταντινουπόλεως τον πολιτισμόν εις την Ευρώπην.

Οῦτω σκοπίμως ή λεληθότως γιγνώμενοι προδοται του έθνους φθειρέτε την ευγένειαν της ελληνικής νεότητος και θέλετε να δημιουργήσητε ταπεινάς ψυχάς επι ολέθρω της πατρίδος. Η αναγέννησις της Ευρώπης όφείλεται εις τουτο, ότι το μεμονωμένον και περιωρισμένον της μεσαιωνικής σκέψεως μετέβαλε, λαβούσα ως πρότυπον την Έλληνικήν μόρφωσιν, δικαίως δε λόγιος Ιταλός έγραφε τοις Ιταλοίς «Γράμματα ότραλέως Έλληνικά γνῶθι, αληθώς ει μέμας σώφρων και πολυίδρις είναι Έλλησι γάρ άνδράσιν άγαν κομφώς, φρονίμως τε άπαντα, ήδυεπή μουσα εδωκε λαλείν».

Δυστυχώς δε από τινων έτων αι αρχαι αυται παρορώμεναι υπό τινων ανώτατα εν τη εκπαιδεύσει αξιώματα άτυχώς λαβόντων, αληθώς δε θεραπόντων της άμαθείας και του Σκυθισμού, επήμεγκον την ελάττωσιν των σπουδών των έλ-

Δέν είπαμε πάλε πώς ή γραμματική του Φιλήντα είναι ἀλάθεφτη σέ κάθε της κατεβατό. "Έχει έννοείται και τὰ λαθάκια της μὰ ό σκοπός μου σήμερα δέν είναι νάνοίζουμε συζήτηση για δάφτα.

Θέλω μονάχα για δύο πράγματα νά σās μιλήσω, για τὸ πὼς τυπώθηκε ή γραμματική και με γενικώτερο τρόπο, μὰ και με λόγια λιγωστά, για τὸ τί ξεχωρίζει μιὰ γραμματική ἀπὸ μιὰ γλωσσολογική μελετη

"Ας αρχίσουμε ἀπὸ τὸ πρῶτο, πὸ εἶνε και πολὺ ἀπλό.

Μου στέλνανε τῆς διόρθωσης ἀπὸ τὴν Ἀθήνα στὸ Παρίσι. Τίς σύγκρινα προσεκτικὰ με τὸ χειρόγραφο, παρακολουθώντας λέξη για λέξη, χειρόγραφο και διόρθωσι. Ἐννοείται πὼς μου ξεφύγανε και μένα κάμποσα παρατυπώματα. Μὰ τὸ κυριώτερο πὸ θέλω νά σημειώσω ἐδῶ εἶνε πὸ τὸ βιβλίο του τὸ ἴδιο δέν τὸχω διορθωμένο πουθενά, πάει νά πῆ πὼς πουθενά μήτε στὸ παραμικρὸ δέν τὰλαξα, εἰδεμὴ κοντὰ στὸ νου πὼς δέν θὰ τέλειωνα — ή θὰ ἀναγκάζομουν νά κάμω μιὰ γραμματική πὸ δέν θὰ εἶτανε μήτε τοῦ Φιλήντα, μήτε και δική μου. Ὁ Φιλήντας εἶνε ἀρετὰ ἱκανὸς γλωσσολόγος, για νά μὴν ἔχουνε δὰ και μεγάλη σημασία καὶ ἀνθρώπινα πὸ προὔτιμησα νά τ' ἀναφέρω παροδικὰ στὴν προηγούμενη σημειωσούλα. Λοιπὸν ὄχι μόνον πὸ θὰ διήτε τῆ γνώμη του παντοῦ, μὰ και τὰ σφαλματάκια του τάφησα ὅπως τὸ χειρόγραφο τὰ εἶχε Μου ἔτυχε ὅμως κ' ἔνα πολὺ δυσάρεστο. Προτοῦ φτάσω στη σελίδα 52—59, ἐκεῖ πὸ λέει πὼς «Μεγάλο κέρδος πρέπει νά τὸ θεωροῦμε πὸ με τῆ συνήθεια καταφέραμε νά ξεφορτωθῶμε τῆ βαρεία». Δέν τὸ καταλάβαμε μήτε ὁ τυπογράφος μήτε γῶ. πὼς ὁ Φιλήντας τῆς ἔδωκε δρόμο τῆς βαρείας και πὼς τόνιζε ὄλοένα με ὀξεῖες. Στὸ χειρόγραφο του ἀκομή κ' ὅταν πρόσεξα με τὰ δύο μου τὰ μάτια, ὕστερις ἀπὸ τῆ φράσιν ξεφορτωμοῦ τῆς βαρείας, εἶδα βαρεῖες ἄπειρες.

"Η συνήθεια, τί τὰ θέλετε ; Νά σās ξομολογηθῶ και τὰ στραβά μου, χαμπάρι ὡς τώρα δέν τὸ πῆρα πὼς τὴν ξεφορτωθήκαμε τὴν λεγόμενη Ἐγὼ τοῦλάχιστο συνηθίζω και τῆ βάζω.

"Ἐννοίωσα μονάχα πὼς ὁ Φιλήντας, ἀπὸ ἀγαθὴ προαίρεση, τὸ εἶπε ἀφτὸ, για νά γίνη. Καὶ θάτανε ὄριστο πρᾶγμα νά γινότανε. "Αν ἔφκαλο εἶνε νά γίνη, ἄλλο ζήτημα. Βλέπω, λ. χ. πὼς ὁ Φιλήντας μας κάπως τῆ χρειάστηκε πολὺ φρόνημα κιάλας, τῆ βαρεία, για τὸν ἀλοφρότερο τονισμό τοῦ τετρασύλλαβου τύπου ἐγράψετε, στὴν ὀξεία μόνο για τὸ ἀρχικὸ τὸ εἶ. Ὑπάρχει και μιὰ σοβαρώτερη, μιὰ πικρὴ δυσκολία: ἔχουμε στὴ γλώσσα μας δύο γιατί, τὸ ρωτηματικὸ και τὸ αἰτιολογικὸ για νά τὰ ξεδιακρίνουμε. ὀξύνουμε τὸ πρῶτο, γιατί, και βαρύνουμε τὸ δεύτερο γιατί. Ἀφτὰ ὁ Φιλήντας τὰ

ἤξερε, ὅπως τὰ ξέρουμε ὄλοι. "Ἐλα δὰ πὸ δὲ συμφωνούσανε με τὸ σύστημα του με τὸν ξεφορτωτὸ τῆς βαρείας. Τί κάνει τότε — ἐπειδὴ πιστέζω πὼς με τέτοιο σκοπὸ θὰ τὸκαμε ; Τὸ γιατί τὸ αἰτιολογικὸ, θέλει νά τὸ πούμε γιατί, ἀφτὸ τὸ γιατί, ἔγινε ἀπὸ τὸ για ὅτι, και πρέπει λέει, συνεπόμενα, στὴν παραλήγουσα νά τονίζεσαι, παρασυρθήκαμε ὅμως ἀπὸ τὸ ρωτηματικὸ τὸ γιατί και τοῖσανε τῆ λήγουσα, ὡς και στὸ αἰτιολογικὸ. Τὸ λάθος λοιπὸν ἐμεῖς νά τὸ διορθώσουμε, καθὼς μās τὸ ἐξηγῆ φαρδιά πλατιά ὁ ἴδιος. Μ' ἄλλα λόγια, λάθος εἶνε τὸ χουλιάρει και νά γυρίση πάλε πίσω στὸ κοχλιάρει, ή σάν προτιμάτε, λάθος ή περισπωμένη τοῦ τιμῶ, φιλω, δηλῶ στους Ἀττικὸς και χρωστοῦμε ἀπὸ δῶ και ὀμπρὸς νά τὰ διαβάζουμε στὰ κείμενά τους τιμάω, φιλέω δηλῶ ἴσως και τιμῶ, φιλω, δηλῶ, ἴσως τίμω, φίλω, δήλω.

"Ἐγὼ, νά μὴ σās τὰ κρύφτω, νόμισα στὴν ἀρχὴ πὼς τὸ γιατί πὸ ἔβλεπα στὸ χειρόγραφο ἦτανε καμιά παραπεινά. "Όταν κατάλαβα τί τρέχει, ἔγραψα τοῦ καλοῦ μας τοῦ Φιλήντα πὼς ἐγὼ τουλάχιστον, γιατί δέν τυπῶνω Καὶ θαρρῶ πὼς τὸ παραδέχτηκε εἶναι ή μόνη φορά ὅπου δήλωσα και γῶ μιὰ γνώμη. Μὰ εἶναι και ή μόνη φορά ὅπου ὁ Φιλήντας στοχάστηκε νά διορθώση τῆ γλώσσα.

"Ἐδωπέρα πὼς τὰ ξεδιαλίνω, για νά δῆτε ἀπὸ ποιὸς λόγους βρίσκεται κάπου κάπου στὸ βιβλίο κ' ἔνα γιατί βρίσκεται γιατί ξεχάσα νά τὸ διορθώσω. Ἐγὼ ἄλλιῶς θὰ τάπερνα τὰ πράγματα στὴ θέση τοῦ Φιλήντα θάλεγα δηλαδή, πὼς καλὸ θὰ ξεφορτωθῶμε τῆ βαρεία, φτάνει νά τὴν κρατήσουμε στὸ γιατί τὸ αἰτιολογικὸ, καθὼς κρατοῦμε και τὴν περισπωμένη στὰ ρωτηματικὰ πὼς ή πὸ. Κ' ἔτσι θὰ συμφωνούσα μαζί του "Όλα τὰλλα εἶνε ἀπὸ τὰ γνωστά μας τὰ ρωμαίικα, πὸ ἀξαφνα σου ξεφωτρώνουνε και στοὺς ποιὸ ἀξιους ποιὸ ξυπνοὺς

Η ΚΟΙΛΑΣ ΤΟΥ ΙΩΣΑΦΑΤ ΚΑΙ Η ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΚΡΙΣΙΣ

"Η κοιλάς αὐτη κείται μεταξύ τῆς Ἱερουσαλήμ και τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν. Ἀρχομένη δὲ ἀπὸ τῶν βορειοδυτικῶν πλευρῶν τοῦ λόφου Βεζεθά, παρὰ τὰ λεγόμενα μνήματα τῶν Κρητῶν, και διερχομένη παρὰ τὴν πύλην τοῦ Σιλωάμ, τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰωάβ και τὴν Λαύραν τοῦ ἁγίου Σάββα, λήγει εἰς τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν ὡς ἐκ τῶν διαφόρων δ' αὐτῆς θέσεων ἔχει τὴν σήμερον διάφορα ὀνόματα. Καὶ παρὰ μὲν τὸν Τάφον τῆς Θεοτόκου καλεῖται Οὐαδη-ἐλ-τζοζ, παρὰ δὲ τὴν πηγὴν Σιλωάμ Οὐαδη-Σιλουὰν και περαιτέρω Οὐαδη-Ἐννάρ.

Τὸ ἀρχαῖον αὐτῆς ὄνομα εἶναι χεῖμαρρος ή Φάραγγ τῶν Κέδρων, κοιλάς Ἰωσαφάτ, βραδύτερον δ' ἔλαβε και ἄλλα ὀνόματα, ὡς κοιλάς κλαυθμῶνος, κοιλάς τῆς Γεσθημανῆς.

Διὰ τῆς κοιλάδος τοῦ Ἰωσαφάτ διήλθεν ὁ Δαβὶδ δακρύων και ἀσκεπῆς και ἀνυπόδητος, ὅτε ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀβισσαλώμ· διὰ τῆς κοιλάδος ταύτης πολλὰκις διέβη ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, εἴτε μεταβαίνων εἴτε ἐπιστρέφων ἐκ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν και τῆς Βηθανίας.

Γινώμη τις ἐπικρατεῖ μεταξύ Χριστιανῶν και Μωαμεθανῶν, ὅτι ἐν τῇ κοιλάδι ταύτη θέ-

Ὁ χεῖμαρρος τοῦ Ἀββᾶ Χαοίτωνος.

Τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν και ὁ Χεῖμαρρος τῶν Κέδρων ή Κοιλὰς Ἰωσαφάτ, ὅπου κῆν τὸ Ἑβραϊκὸν νεκροταφεῖον και ὁ τάφος Ἀβρααμ.

λει γίνεη ή μέλλουσα κρίσις, ή δὲ γνώμη αὐτη ἐπήγαγεν ἐκ τῶν λόγων τοῦ Προφήτου Ἰωὴλ αἰδοῦ ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις και ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰουδα και Ἱερουσαλήμ, και συναζῶ πάντα τὰ ἔθνη και κατατάξω αὐτὰ εἰς τὴν κοιλάδα Ἰωσαφάτ και διακριθήσονται πρὸς αὐτοὺς ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μου και τῆς κληρονομίας μου Ἰσραὴλ, αἱ διεσπάρησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Κατὰ τὸν ἔννεκτον αἰῶνα ὁ Μοναχὸς Βερνάρδος ἔγραπεν ὅτι ἀενταῦθα ἦν ναὸς τις ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Λέοντος, ἐπὶ τοῦ τόπου, ἐνθα μέλλει νά γείνη ή μέλλουσα κρίσις.

"Ότε δὲ βραδύτερον προεστίνετο ή ἐνστασις και πὼς δύναται νά χωέρση ἐν τῇ κοιλάδι ταύτη ὄλος ὁ κόσμος, ἐγεννήθη και ή ἀπάντησις, ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν τὰ ὄρη τῆς Ἱερουσαλήμ και τοῦ Ἐλαιῶνος θ' ἀπομακρυνθῶσιν ἀπ' ἀλλήλων και ή κοιλάς θὰ πλατυνηθῆ.

E. Γ. Κ.

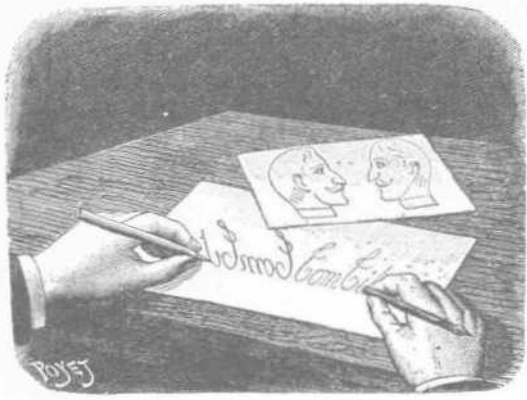

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Τρόπος τοῦ γράφειν καὶ ἰχνογράφειν
διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς.

Τὸ πείραμα τοῦτο εἰδεύεται ἐπὶ τοῦ ἀκολούθου ἀξιωματικοῦ: Ἡ ἀριστερὰ χεὶρ ἰσχυρὴ παρὰ τῇ δεξιᾷ ἔχει πάντοτε τὰς κινήσεις ὁμοιοτρόπως καὶ κατ' ἀντίστροφον φοράν.

Ἐάν θέλετε νὰ γράψετε ἢ ἰχνογράφητε διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, ἀνευ οὐδεμιᾶς προγενεστέρως ἀσκήσεως, λάβετε τὸ μολυβδοκόνδυλον

δύλον σας ἐκ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς καὶ τεμάχιον ζύλου ἐκ τῆς δεξιᾶς. Καὶ διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς ταύτης χειρὸς σας προσποιηθῆτε, ὅτι γράφετε ἐπὶ τοῦ χαρτοῦ τὴν λέξιν, ἣν θέλετε νὰ γράψετε ἢ ἀριστερὰ σας τότε καὶ συνεπῶς τὸ μολυβδοκόνδυλον θ' ἀκολουθήσῃ ἐπακριβῶς ἀπάσας τὰς κινήσεις τῆς δεξιᾶς χειρὸς, ἀλλὰ κατ' ἀντίθετον φοράν. Οὕτω δὲ θὰ κατορθώσητε πολὺ συντόμως νὰ γράψετε λίαν εὐκαταγνώστως ἐκ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, ἀλλ' ὅμως, ὡς ἦν ἐπισημασθέν, τὰ γράμματα θὰ ὄσιν ἀνεστραμμένα καὶ ἂν θέσητε ἕτερον λεπτὸν ἐπὶ τοῦ πρώτου χαρτοῦ σας μεταφορικῶς χαρτὴν, θ' ἀνακινήσῃτε ταῦτα ἀπ' εὐθείας.

Τὸ πείραμα τοῦτο δύναται νὰ χρησιμεύσῃ δι' ἀντιγραφὰς σχεδίων κλπ. Φ.Π.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ἡ γεῦσις τῶν ὠν.

Τὴν λεπτοτέραν γεῦσιν ἔχουν τὰ ἀγὰ ὅπου ἔχουν κροκὸν βαθυκίτρινον πρὸς τὸ πορτοκαλί. Τὸ χρῶμα αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ εἶδους τῆς τροφῆς. Τὸ βαθὺν χρῶμα ἐπιτυγχάνεται μὲ σαρόν, ἐνῶ ὁ οἶτος, ἡ κριθὴ καὶ ὁ ἀραβόσιτος κίτρινον τὸν κροκὸν ἀνοικτοκίτρινον. Τὰ βαλανίδια δὲ δίδουν βαθὺν χρῶμα. Ὅταν αἱ ὄρνιθες

κρατοῦνται εἰς κλειστάς ἀλλὰς ἢ κοίτιαι, πρέπει, ἐκτὸς τῶν δημητριακῶν, νὰ δοθῇ εἰς αὐτὰς καὶ κρέας, ἀλεσμένα κόκκαλα καὶ χλωρὰ χόρτα. Ἡ γεῦσις τῶν ἀγῶν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ λίπους καὶ τῶν αἰθερίων ἐλαίων ποῦ ἐνέχουν. Ἐγένοντο πειράματα καὶ ἐδόθησαν εἰς τὰς ὄρνιθας, πλὴν τῆς τακτικῆς τροφῆς καὶ γνωστοὶ ἐλαιώδεις σπόροι, οἷον γλυκάνισον, ἄνιθον, πιπέρι, κύμνον καὶ τσουνκίδες ὁμοῦ μὲ ἀφθινον χλωρὰν τροφήν. Ἡ γεῦσις ἐβελτιώθη τοιοῦτοτρόπως σημαντικῶς. Τὰ κρόμυνα πρέπει ν' ἀποφεύγωνται, διότι τὰ ἀγὰ λαμβάνουν τὴν γεῦσιν των.

Ἄγκινάρες μὲ ἀρνάκι.

Πλύνοντες τὸ κρέας, κόπτετε 5-6 κρομμύδια μικρὰ, 2 κουταλιᾶς βούτυρον, 1 κουταλιά μικρὰ ἄλας, τὰ βάζετε εἰς τὴν φωτιὰ καὶ βράζετε μὲ ἓνα μαστιραπᾶν νερὸν, ἕως 1 ὥρα. Καθαρίζετε τῆς ἀγκινάρας, τὰς εἰσάγετε εἰς τὸ νερὸν μὲ ἄλας καὶ 2 λεμόνια κομμένα καὶ τὰ ἀφίνομεν 1-2 ὥρας.

Γλυκίσμα σαβαρῆς.

Κάμνομεν μαγιά μὲ ὀλίγον ἀλευρὶ καὶ ὀλίγη, μαγιά τῆς μύρας ἀπὸ ἀνέβη ζυμώνομεν μὲ αὐτὴν 100 δρ ἀλευρὶ, 50 δρ ζάχαρι, 50 δρ βούτυρον, ὀλίγον γάλα, 3-4 ἀγὰ, τ' ἀφίνομεν μίαν νύκτα καὶ τὴν ἐπομένην τὰ θέτομεν εἰς φόρμαν σαβαρῆν, ἀλλειμμένην μὲ βούτυρον. ἀφίνομεν ὀλίγον ἀκόμη εἰς ζεστόν μέρος καὶ ψήνομεν εἰς φούρνον Περιχύνομεν μὲ σιρόπι ἀραιὸν καὶ σερβίρομεν μὲ κομπόστα ἀνανᾶν ἢ ἄλλην.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ εὐφημος μνεία τῶν προτερημάτων τῶν ἄλλων δύναται νὰ διαφωτίσῃ τὰ ἰδικά μας.

Τὸν χαρακτῆρα ἐν γένει τῶν ἀνδρῶν περισσότερο γνωρίζουν αἱ γυναῖκες των.

Μία ἀπὸ τὰς μεγαλειότητας προθυμίας τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τὰ ἐκφράζει τὴν γνώμην του.

Συνήθως ὁ ἔρωσ κρύπτεται, διὰ δὲν πρέπει, καὶ δὲν κρύπτεται, διὰν πρέπει. Ἴσως καὶ διὰ τοῦτο εἶπον, ὅτι εἶναι τυφλός.

Οὐδέποτε θὰ εὖρης ψυχὴν ἀγαπῶσαν σε, ἐν ὄσῳ τὴν ἀναζητεῖς. Ἀφῆσε αὐτὴν νὰ σοῦ τὸ ἐκδηλώσῃ ἐμπράκτως.

Ὅσο καὶ ἂν θέλῃς πορεύου μακρὰν τῶν ἄλλων ὅσο καὶ ἂν θέλῃς ἀπεχε αὐτῶν, πάντοτε θ' ἀναγκασθῇς νὰ ἐπιστρέψῃς πρὸς αὐτούς, ἐὰν δὲν θέλῃς νὰ ζήσῃς ἕνεος πρὸς τὸν ἑαυτὸν σου καὶ τὸν λοιπὸν κόσμον.

ΥΠΟ ΤΗΝ ΣΚΙΑΝ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

XXV

Η ΕΝ ΕΦΕΣΩ ΣΤΑΣΙΣ

Ἦτο τι αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκητον ὅπως ὁ ἥλιος προβάλλων μίαν πρωΐαν ἐκ τῶν κορυφῶν τῶν ὄρεων τῆς ἀνατολῆς, ἐκπληκτος βλέπει τὴν θάλασσαν συνταρασσομένην ὑπὸ τῆς ὄργης, ἐξωγκουμένην ὑπὸ τῶν τεραστίων κυμάτων καὶ μυκωμένην ἐκ τῆς τρικυμίας, χωρὶς νὰ ἐνοῆθῃ πόνος καὶ δικτὴ ἢ ἐξέγερσις αὐτῆ. Ἄγνωστον. Ὁ ἄνεμος, ὁ μέγας οὗτος ταραξίας τῶν κυμάτων, μένει ἐνίοτε σιωπηλός, ἐν ᾧ ταῦτα βῶσι καὶ κινούνται, ἢ μᾶλλον ἐλαφρῶς μορμουρίζει, ὡς διὰ νὰ τὰ κατευνάσῃ. Ἡ τοιαύτη τοῦ Ὀκεανοῦ ἐπικίνδυνος, ἀνερχεται ἐκ τῶν ἐγκάτων, ἐκ τῶν ζοφερῶν βυθῶν, ὅπου τεκταίνονται πράγματα ἄγνωστα.

Οὕτω πως καὶ ἡ Ἐφεσὸς ἐξύπνησε τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὠργισμένη.

Ἦτο τι τὸ ἀπότομον καὶ τρομερὸν. Φωναὶ φρικώδεις ἠκούοντο περὶ τὸν ναὸν καὶ εἶτα μέγας ἀλαλαγμὸς, ὅστις ἐξηπλώθη ἀπὸ τὰς σκοτεινὰς εἰσέτι ὁδοῦς, καθ' ἕλλην τὴν πόλιν, ἀνεληθὼν εἰς τὸ ὄρος Κορεσσῆς μέχρι τῆς Ἀκροπόλεως καὶ καταλήξας μέχρι τῶν τεμαχίων τοῦ Καίστρου ποταμοῦ. Οἱ ναυτιλόμενοι, ὅσοι ἐκοιμῶντο εἰς τὰ ἐν τῷ λιμένι πλοία των, ταυτοχρόνως ἐξηγέρθησαν μετὰ τῶν πλουσίων ἐμπόρων τῆς πόλεως, οἵτινες ναρκωμένοι ὑπὸ τοῦ κυρίου οἴνου, εἶχον καταπέσει ὡς νεκροὶ ἐκ τῆς μέθης, μετ' αὐτῶν δὲ ἠγέρθησαν ἀπειλητικοὶ καὶ οἱ κοπηλάται, ὅσοι ἐκοιμῶντο κατὰ μήκος ὑπὸ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, μετὰ τῶν ζώων των.

Ὅλον τὸ πλῆθος ἐφώναζεν, ἐβλασφήμει, ἐμάκινετο. Καὶ ἔλασι αὐτὰ αἱ βρογχώδεις κραυγαὶ, ἔλασι αἱ ἀπειλαὶ καὶ αἱ ὕβρεις συνεχέοντο ἐν ἐνὶ κλυδωνισμῷ, τοῦ ὁποίου ὁ βόμβος ἐφθίκε μέχρι τῆς τρεμοῦσης Δαμάριδος. Αἰφνης μίαν φωνὴν ἠκούσθη:

— Θάνατος εἰς τοὺς χριστιανούς!

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἡ ἀπειλή αὕτη ἐπανεληθῆν μετὰ τὴν καταπληκτικὴν κανονικότητα κύματος ἐξελισσομένου. Ὁ βρυξὸς οὗτος μυκηθμὸς ἐφθίκεν εἰς τὰ ὦτα τῆς, ὡς ὁ πεφλασμένος βράζοντος ὕδατος, ὡς ὁ θόρυβος στρατιᾶς ἐν πορείᾳ. Καὶ ἡ Δάμκρως ἐπαντάξατο ὅτι ἡ μυκωμένη αὕτη θάλασσα ἐρούσκωνεν ἀπὸ

στιγμῆς εἰς στιγμὴν καὶ ἡ παλίρροια ἀνῆρχετο μέχρις αὐτῆς, ἐν ᾗ καὶ ἐμελλε νὰ καταποθῇ.

Οἱ λοιποὶ χριστιανοὶ διηρωτῶντο ἐν ἀπορίᾳ:

— Τί συμβαίνει;

Ἡ Δάμκρως μὴ τολμῶσα νὰ τοῖς ὁμολογήσῃ ὅτι ἐν κίνημα τῆς χειρὸς τῆς ἤρκεσε νὰ ἐξεγείρῃ τὴν ὀλεθρίαν ταύτην θύελλαν, ἐσκέπτετο ἐνδομύχως:

— Δυστυχία μου! Ἐγὼ ἤμουν ἡ αἰτία ὄλων αὐτῶν τῶν ὄργων καὶ τώρα ἔδωσα τὸ σημεῖον τῆς σφαγῆς. Ἡ μήτηρ μου, ὁ ἀπόστολος, ὅλοι οἱ ἀδελφοὶ μας θὰ σφαγοῦν ἐξ αἰτίας μου.

Θεὲ μου! Θεὲ μου!

Αἱ ἀπειλαὶ ἐπλησιάζον πάντοτε.

Ἐν τούτοις, ἐνῶ δὲν εἶχεν ἀναγνωρισθῆ ἡ Δάμκρως, πόνος ἢ αὐτόματος αὕτη κατηγορία καθ' ὄλων τῶν χριστιανῶν; Μία ὑπόνοια ἤρκεσε πρὸς τοῦτο, μία λέξις προφερθεῖσα ἀπὸ τὰ χεῖλη μυσαρῆς τινος φανατικῆς.

— Οἱ χριστιανοὶ μᾶς ἐξήλευν διὰ τὰς ἐορτὰς μας καὶ διὰ νὰ μᾶς ἐκδικηθοῦν κατέστρεψαν τὸ ἄγαλμα.

Αἱ φωναὶ τῶν ἠκούοντο πλησιέστεραι.

— Θάνατος εἰς τοὺς χριστιανούς! Θάνατος εἰς τοὺς χριστιανούς!

Ἡ Δάμκρως εἶχε παγῶσει ἀπὸ τὸν φόβον τῆς.

Τινὲς ἐκ τῶν χριστιανῶν ἔλεγον:

— Πρέπει νὰ φύγωμεν.

Ἄλλ' ὁ Παῦλος διὰ τοῦ ἐπιβλητικοῦ λόγου του τοῖς ἐπέταξε νὰ μείνουν εἰς τὴν οἰκίαν των καὶ ἡσυχῶς νὰ προσεύχωνται.

— Τίποτε μὴ φοβεῖσθε, ἔλεγε πρὸς τοὺς χριστιανούς. Ὁ Θεὸς ἀγρυπνεῖ καὶ ἐγὼ θὰ εἶμι συμβουλευσῶ ὅτι μ' ἐμπνεύσῃ.

Καὶ ἐξῆλθε. Ἡθέλησεν νὰ τὸν συγκρατήσῃ, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἰκεσίας των, ἀνεχώρησε.

Οὐδὲν φοβούμενος διέσχισε τὸ πλῆθος, τὸ ὅποιον ἐπρόφερε τὸς ἀπειλὰς κατ' αὐτοῦ. Ὁ Παῦλος μετὰ τῶν πλεόν ἐξημμένων αὐτῶν ἀνεγνώρισε πολλοὺς μάγους, θαυμαστούς καὶ ἐμπόρους ἀγαλμάτων. Εἰς δ' ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Δημήτριος, ἔχων μέγαν ἀριθμὸν ἐργατῶν, εἶχε συνκροῖσαι ὄλους αὐτοὺς καὶ διηθύνετο μετὰ θορύβου πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀποστόλου. Ὁ Παῦλος ἤκουσε τὰς φωνὰς των καὶ διήλθε πολὺ πλησίον των. Ἀλλὰ δὲν παρετήρηθη, διότι ὁ Θεὸς ἦτο μετ' αὐτοῦ.

λύσαν των ὄσφ τὸ δυνατὸν περισσοτέρας φο-
ράς. Μόνοι οἱ ἄνθρωποι τῶν ὄρέων καὶ τῶν ἐρή-
μων ἀπαθείς, καὶ ὄχρῳ, μὲ τὸ βλέμμα αὐ-
στηρὸν βλέποντες διερχομένην τὴν φρενιτιῶσαν
συνοδείαν ἀπεδοκίμαζον τὰ γινόμενα.

Ἡ Δάμαρις ἐσύρετο ὡς ἀναίσθητος καὶ ὑπέ-
μεινε τὰ δεινά, καὶ ὄλα τὰ κτυπήματα καὶ
τὰς ὕβρεις. Πλειστάκις ἔπεσεν. Ὅταν δ' ἔφθα-
σαν εἰς τὰ προπύλαια τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμι-
δος, παρουσιάσθη ὁ μέγας ἱερεὺς τῆς θεᾶς, πε-
ριστοιχούμενος ὑφ' ὄλης τῆς ἀκολουθίας του
καὶ τῶν ἱερείων. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἱεροσυ-
λίας εἶχον ἐνδυθῆ πένθημα καὶ προσποιούντο ὅτι
ἀπέσπων τὴν κόμην των ἐκ τῆς ἀπελπισίας.

— Τί ζητεῖτε ἀπὸ ἡμᾶς, εἶπεν ὁ ἱερεὺς.

— Ἰδοὺ ἡ ἔνοχος! ἐκράζασαν μύρια φωναί.
Αὐτὴ ἔσπασε τὸ ἀγαλμα! Ἐσεῖς πρέπει νὰ
τὴν τιμωρήσῃτε!

Ἀπίστια σημεῖα ἀγριότητος ἐπερᾶν εἰς
τὰ πρόσωπα τῶν ἱερέων, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τῶν
ἱερείων ἔλαμψαν, ὡς οἱ τῶν τίγρεων ἐπὶ τῆ θεᾶ
αἵματος.

— Πῶς ὀνομάζεσαι, ἠρώτησεν ὁ μέγας
ἱερεὺς.

— Δάμαρις!

— Εἶσαι Χριστιανή;

— Μάλιστα.

— Ὡστε ὁ Ταρσεὺς Πικύλος σὲ παρεκίνησε
νὰ κάμῃς τὸ ἔγκλημα;

— Οὐδεὶς! Ἐγὼ μόνη μου τὸ ἠθέλησα.
Διότι τὸ ἀγαλμα ἦτο τὸ ὁμοίωμα μου καὶ δὲν
ἠθέλα ἐγὼ ἡ Χριστιανὴ νὰ ὑπηρετῶ ὡς εἶδω-
λον τὰς λατρείας καὶ τὰ ὄργια σας, τὰ ὅποια
εἶνε ὕβρεις κατὰ τοῦ Θεοῦ μου!

Εἰρωνικὰ κραυγαὶ ὑπεδέχθησαν τοὺς λόγους
τῆς. Κάποιος εἶπε τότε:

— Πράγματι! Τὴν ἀναγνωρίζω ἐπὶ τέλους.
Εἶνε αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ!

Καὶ μίαν ἱερεῖαν ἐφώναζεν:

— Ἐπίτρεψόν μοι, ποντίφηξ, καὶ σεῖς ὄλοι,
διότι πρώτη λαμβάνω τὸν λόγον. Ἡ νεῖνις
αὕτη δὲν θέλει νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν Θεάν. Λοι-
πὸν θὰ τὸ πράξῃ καὶ παρὰ τὴν θέλησίν της,
καὶ τοῦτο διὰ νὰ κατευνάσωμεν τὴν ἐξωργι-
σμένην θεάν μας. Νὰ τὴν θέσωμεν ἐπὶ τοῦ
κενοῦ πλέον βήθρου, εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀγάλ-
ματος τῆς Ἀρτέμιδος, τὸ ὅποσον κατέστρεψε.
Καὶ θὰ δεχθῇ ὡς ζωσκα θεὰ μέχρις ὅτου ἀπο-
θάνῃ μὰ τὴν Ἀρτέμιδα τὰς θυτίδας μας.

Μία τότε ἀπήντησεν ἐκ τοῦ πλήθους:

— Ναί! Αὐτὸ νὰ γίνῃ! Νὰ τὴν βάλωμεν
εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀγάλματος!

Ἦθησαν λοιπὸν τὴν Δαμάριδα ἐπὶ τοῦ βή-
θρου καὶ ἔδεσαν τὰς χεῖρας της καὶ τοὺς πό-
δας. Τύσον δὲ ἦτο λευκὴ, ὥστε πράγμα τι ὡ-
μοίαζε μὲ ἀληθὲς ἀγαλμα.

Αἱ ἱερεῖαι τότε τῆ προσέφερον ὄλας τὰς κα-
ταγελάστους λατρείας καὶ θυσίας καὶ τοὺς

ὄργιαστικούς χορούς των μέχρι βαθείας νυκτός,
ὅποτε ἤναψαν τοὺς δαυλοὺς.

Μία φωνὴ τότε ἠκούσθη εἰς τὴν σκιάν.

— Κόρη μου!

Ἦτο ἡ Φιλίνα ἀσπείρουσα. Καὶ ἐπειδὴ αἱ
οἰμογαί της ἦσαν ἀφόρητοι, αἱ ἱερεῖαι τὴν ἐκτύ-
πων, ἕως ὅτου ἔπεσεν ἀψυχος.

Μέχρι τῆς πρωῆς αἱ ὕλακαὶ τῶν κυνῶν διε-
λάλουν τὸν θάνατόν της.

(ἔπεται τὸ τέλος)

ΠΟΣΑ ΕΙΔΗ ΖΩΩΝ ΥΠΑΡΧΟΥΣΙΝ

ΕΝ ΤΗ ΓΗ:

Εἰς τὴν Βρετανικὴν Ἐταιρείαν πρὸς προα-
γωγὴν τῆς Ἐπιστήμης, ὁ διάσημος ζωολόγος
A. E. Shipley ἔκαμεν ἐνδιαφέρουσαν ἀνακοί-
νωσιν ἐπὶ τῆς προόδου τῆς ζωολογικῆς ἐξερευ-
νήσεως. Πρὸ μιᾶς περίπου δεκαετηρίδος ὁ Gün-
ther κατήρτισε ἐπὶ ἀκριβεστάτης μελέτης ἰδρυ-
θέντα κατάλογον τῶν ζωολογικῶν εἰδῶν, ἅτινα
κατὰ τὸ 1830 καὶ ἕτερον ἐκείνων, ἅτινα 50
ἔτη βραδύτερον ἐγνώριζον. Τῷ 1830 ἦσαν γνω-
στά εἰς τὴν ζωολογικὴν ἐπιστήμην 1200 διά-
φορα θηλαστικὰ ζῷα· τῷ 1881 ὁ ἀριθμὸς τῶν
γνωστῶν εἰδῶν ἠξήθη εἰς 2300. Τὰ εἶδη τῶν
πτηνῶν τῷ 1830 συνεποσοῦντο εἰς 3600. Τῷ
1881 ἡ ἔρευνα αὐτῶν ἐγνώριζεν 11000. Εἰς
τὰ ἔρπετά ἡ ἔρευνα ἐγνώρισε τῷ 1881 3400
ἀντὶ 543 ὅσφ δὲ μικρότερα εἶνε τὰ ζῷα. το-
σοῦτω μεγαλειότερος εἶνε ὁ ἀριθμὸς των, ἅτινα
ἐν τῷ μεταξύ γνωρίζονται. Ἀπὸ τοῦ 1830—
1881 ἠξήθησαν τὰ εἶδη τῶν Ἰχθύων ἀπὸ
3500 εἰς 11000, τῶν Μαλακίων ἀπὸ 11χιλ. εἰς
33000, τῶν Ὀστρακοδέρμων ἀπὸ 1290 (1840)
εἰς 7500, τῶν Ἀραχνοειδῶν ἀπὸ 1048 εἰς
8070, τῶν Μυριαπόδων ἀπὸ 450 εἰς 1300,
τῶν Ἐντόμων ἀπὸ 49100 εἰς 220150, τῶν
Ἐχινοδέρμων ἀπὸ 230 (1838) εἰς 18043, τῶν
Σκωλήκων ἀπὸ 372 (1838) εἰς 6070, τῶν
Κοιλευτερωτῶν ἀπὸ 500 (1834) εἰς 2200,
τῶν Σπόγγων ἀπὸ 50 (1835) εἰς 400 καὶ τῶν
Πρωτοζῶων ἀπὸ 305 (1838—1844) εἰς 3500.
Κατὰ τῷ 1840 λοιπὸν ἦσαν γνωστά ἐν ὄλφ
73588 εἶδη ζῶων τῷ 1881 ὁ ἀριθμὸς τῶν
ἐρευνηθέντων εἰδῶν ἀἠλθεν ἤδη εἰς 311 653.
Δὲν θὰ πλανηθῇ δὲ τις δεχόμενος ὅτι ἀπὸ τοῦ
1881 ἀνακαλύπτονται ἐτησίως κατὰ μέσον ὄ-
ρον 12000 νέων εἰδῶν, συνεπῶς σήμερον ζῶσιν
περὶ τὰς 600,000 ζωϊκῶν εἰδῶν.

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ).

Θ. Σ. Βλνσίδης.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΙΕΖΟΥ

Ἀνατριχιάζει ἡ θάλασσα
στὸν ἴσκιό της ἀπόψε
καὶ ὁ μπάτης μὲ τὰ ὀλόγλυκα
φιλάκια ποῦ τῆς δίνει
στὴν τόση του ὀποῦ σκορπᾶ
δροσιά ὀλόγυρά της
σὰν κάτι μὲς τὸ κόρφο της
φαίνεται πῶς ἀψίνει...
Κάτω σὲ ἐκιά τὰ γαλανὰ
παλάτια της τὰ κρῦα
Νεράϊδες ξανθόμαλλες
μὲ δῆμα ἀργὸ περνοῦνε
μέσα ἀπ' τὰ φύκια τὰ πυκνὰ
καὶ μέσα ἀπ' τὰ κοράλλια
τὴν ἀδελφὴ ποῦ ἐχάσανε
γυρεύουνε νὰ βροῦνε...
Καὶ πικροκλαῖνε ἡ δύστηνος
καὶ τ' ἀλμυρὰ τοὺς δάκρυα
ὄσὰν τὰ κύματα καὶ αὐτὰ
σιγά, σιγά, κυλᾶνε
καὶ χύνονται στὴν ἀμμουδιὰ
ποῦ βγαίνει στ' ἀκρογιάλι
καὶ τὴ μεγάλη θλίψι τους
μὲ πόνο μαρτυρᾶνε.

Ἀπόψε ὄνειρεύονται
τὰ γαλανὰ σου μάτια
τὰ ζαφειρένια βᾶθν τους
καὶ κείνα ἀνατριχιάζουν
στὲς ὀπτασίες ποῦ βλέπουνε
ὀλόλευκες μπροστά τους
σὰν κάτι μὲς τὸν ὕπνο τους
λαχταριστὰ νὰ κράζουνε...
Μέσα σὲ κεία τὰ γαλανὰ
παλάτια τῶν ματιῶν σου
ἀπειρους πόθους καὶ ὄνειρα
ἀγροίκισα νὰ λένε
καὶ στὸν γλυκὸ καὶ ἀναίσθητο
μοναδικό τους ὕπνο
τὸν ἀδελφὸ ποῦ ἐχάσανε
μοῦ φάνηκε νὰ κλαῖνε.
Τὰ μάτια σου καὶ ἡ θάλασσα
ὄνειρα ἀπόψε βλέπουν
στὰ βᾶθν τους τ' ἀπέραντα
σκιασμένους καταβένω
καὶ ὅπως ρουφᾶει ἡ ἀμμουδιὰ
τῆς θάλασσας τὸ κύμα
Ἔτσι καὶ γὼ ἀπ' τὰ δάκρυα σου
τὴ δίψα μου χορταίνω...
Μὲ τ' ἀτελείωτα φιλιὰ
ἐκεία ποῦ θὰ σοῦ δώσω
γιὰ πάντα θὰ στεγνώσουνε
τ' ἀτελείωτά σου δάκρυα
καὶ θὰ τὰ πίνω αἰώνια

μᾶπως τὴ φλόγα ὀδύσου
Ἐκείνη ποῦ μ' ἀνάψανε
τὰ γαλανὰ σου μάτια.

Ζάκυνθος

Ἄγγελος Σαλούτης

ΕΓΩ ΤΟ ΞΕΡΩ

Στὸ ἔρμο τῆς ζωῆς μου μονοπάτι
πνοὴ δὲν μου εὐμενε νὰ ζῆσω
ὄλα γιὰ σένα στὸ κόσμῳ τᾶχω χάσῃ
σ' ἄλλη ζωὴ ποθῶ νὰ φτερουγίσω.
Καὶ ἂν μὲ θωρεῖς χοροῦμένο νὰ τρέχω
νὰ σοῦ μιλῶ καὶ νὰ γελάω ἀκόμα
Ἐκείνο τὸ γέλειο δὲ βγαίνει ἀπ' τὴ καρδιά μου
βγαίνει μονάχα ἀπ' τ' ἀχαρὸ μου στόμα...
Μὲ βλέπεις!.. καὶ σοῦ φαίνεται πῶς ἔχω
μὲς τὴ ψυχὴ μου τὴ γλυκεῖα γαλήνη
κ' ἐγὼ τὸ ξέρω στὰ σπλάγχνα μου κεῖ μέσα
τί φλογισμένο καίγεται καμίνι!...
Ὅλοι οἱ παλμοὶ μου πετάζανε καὶ πάνε
εἶναι ἡ καρδιά μου γιὰ πάντα μαραμμένη
δροσιά δὲν ἔχει πλεῖα νὰ ξαναθῆσῃ
τὴν ἔχουσε τὰ πάθῃ νεκρωμένη!...
Ἄφου γιὰ σὲ κατάντησα ἕνα πτώμα
χωρὶς πνοὴ στὰ βᾶσανα θὰ ζῆσω
στο ἔρμο τῆς ζωῆς μου μονοπάτι
μὲ τ' ὄνομά σου τὸ γλυκὸ θὰ ξεψυχίσω

Ζάκυνθος

Ἄγγελος Σαλούτης

ΣΤΑ ΞΕΝΑ

Πουλὰκι μου γοργόφτερο ἔς εἶχα τὰ φτερά σου
νὰ πέταγα νὰ ἔφευγα ἀπὸ τὰ μαθῶ ξένα
εἶσαι εὐτυχισμένο σὺ! γυρίζεις σὴ φωνή σου
μὰ γὼ τὸ ἄμοιρο πονῶ δὲν μοιάζω σὰν εἶσαι.

Δώδεκα χρόνια πέρασαν ποῦ λείπ' ἀπ' τὴν πατρίδα
μακρὰ ἀπ' τὴ μανοῦλα μακρὰ ἀπ' τὸν πατέρα
καὶ ἀπὸ τότε ὁ δύστηνος στιγμῆς χαρὰ δὲν εἶδα
χρυσὴ ἀκτίς δὲν ἔφεξε καμμία μου ἡμέρα.

Περνοῦν οἱ μῆνες σκοτεινοὶ τὰ ἔτη μαυρισμένα
ὄλη ἡ χαρὰ μου ἔφυγε ἡ λύπη μόνον μένει
καὶ ἂν χαμόγελο ἀνθῆ σὲ χεῖλη μαραμμένα
εἶνε ἡ καρδιά μου μάρμαρο εἶνε πολὺ θλιμμένη.

Μὲ δακρυσμένους ὀφθαλμούς στὸν οὐρανὸν γυρεύω
τὸ χελιδόνι τ' ὀμορφο π' ἀνοίγει τὰ φτερά του,
καὶ γρήγορα πετᾶ! πετᾶ! ἄχ! πόσον τὸ ζηλεύω
εἶνε εὐτυχισμέν' αὐτό. Γυρίζε σὴ φωνή σου!

Κλεάνθη Ρουδάνου

ΠΕΝΘΙΜΟΙ ΛΟΓΟΙ¹

Εἰς τὴν θαναοῦσαν ἐν Πύργῳ εξαδέλφη μου νεάνιδα Πιπίναν Φουρογοεράκη)

Σὰν ἄνθος, τὸ ὅποιον ἔταν ἀρχίζῃ μόλις νὰ ἀνοίγῃ τὰ ὄρακά του πέταλα καὶ νὰ σκορπῇ γύρω του τὸ γλυκὺ καὶ μεθυστικόν του ἄρωμα μαρμαίρεται αἴφνης, ἐμακράνθης καὶ σὺ, ἔταν ἡ νεότης σου ἐρθεκε τὴν δροσερὰν ἀκμὴν τῆς καὶ εἰσῆρχετο εἰς τὴν χαρὰν τῆς ζωῆς, ὡ ἐρατεινὴ παρθένος!...

Σὺ ἦτις τόσον ἔζης εὐτυχῆς καὶ χαρίεσσα ὑπὸ τὴν ἀδολον καὶ θερμὴν ἀγάπην τόσων προσφιλῶν σου ὄντων...

Σὺ τῆς ὁποίας ἡ ψυχὴ τόσον ἐπληροῦτο ἀγνότητος καὶ ἀρετῆς, ἐνῶ διὰ τῆς ὀρακτικότητος σου ἐστόλιζες τὰ περίξ, δὲν ὑπάρχεις πλέον ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἦδη στολιζεις ἐκεῖ ὑψηλὰ τὴν περιοχὴν τοῦ Παρκαδείσου καὶ σὲ στολιζοῦν τὰ λευκὰ του λουλούδια, τὰ ὅποια τόσον ἐν τῇ ζωῇ σου ἠγάπηες...

Ἐπέταξες ἐκεῖ ἵνα σκορπίσης τὴν χαρὰν καὶ τὴν χάριν, ἐνῶ εἰς ἡμᾶς κατέλιπες τὴν θλίψιν καὶ τὸν πόνον.

Κοιμοῦ τέλος, ὡ προσφιλῆς ψυχὴ, τὸν βαθὺν αὐτὸν καὶ ἥρεμον ὕπνον σου ἐν τῇ χώρῃ ταύτῃ τῆς κλιονότητος, ἀφοῦ νῦν ἐπέπρωτο νὰ σεσεθῇ τὸ φῶς τῆς ζωῆς σου.

Ἀθῆναι

Χαράλ. Δ. Κουτῆφαρης.

Ο ΠΟΘΟΣ ΜΟΥ

Τὴν θέλω τὴν ἀγάπην μου ὄντιν ὠχρὰν νὰ ἔχη ὡς φάσμα, μελαγχολικὴν, μὲ πόνοισι σὴν ψυχὴν. Βλέμμα νὰ ἔχη ἀπλανές, μὲ δάκρυα νὰ βρέχη τὴς παρειάς τῆς ὠχρᾶς, ἀγνήν, μαγευτικὴν.

Τὴν θέλω πλάσμα δυστυχὲς χωρὶς ἐλπίδα μίαν, φίλιαν, μίση, κ' ἔρωτα, ποτὶ νὰ μὴ γνωρίσῃ. Μόνην, ὡς ὄνειρον ψυχῆς, ὡς δρόσον οὐρανίαν, κ' οὐδὲ χαρὰ τὸν βίον τῆς ποτὶ νὰ μὴ στολίσῃ.

Νᾶχη τὰ σιῆθη τῆς κλειστὰ ὄν σαρκιασμένο μνημα Ποτὶ τῆς νὰ μὴ μηδὲ σὶὸ ρεῦμα τῆς ζωῆς. Ἄλλ' ὅμως ὑπερέφανην ὄν ἀφρισμένο κύμα, Ἀθῶαν, ὡς μαρμαρυγὴν ἰαρινῆς αὐγῆς.

Θέλω νὰ ἔχη γιὰ χαρὰν καὶ γιὰ χαμόγελό τῆς τοὺς ἰδικούς μου στεναγμούς καὶ τὸν δικόν μου πόνον. Τὰς θλίψεις μου παρηγοροῦν νᾶχη καὶ σύντροφόν τῆς Καὶ ἄνευ πόθου ἢ σκοποῦ νὰ φεύγῃ μὲ τὸν χρόνον.

Θέλω σὶὰ σιῆθη τῆς καρδιᾶν νὰ ἔχη τῶν Ἀγγέλων, καὶ διὰν φίλημα ποτὶ θέλει νὰ μὴ χαρῖση, νὰ εἶναι φίλημα ἀγνὸ ὡς ἄνθος ἀνατείλλον, τὴν μυροβόλον του πνοῆν σὶὰ χεῖλη μου ν' ἀφίση.

Θέλω! ἄλλ' εἶναι ὄνειρον ὁ πόθος μου ἀπάτης, ὡς ἤβης φεύγουσα ἡκίς, στιγμὴ χαρῆς πικρᾶ Μάτην ζητῶ ἐδῶ σὴν γῆν τὸ γλυκογέλασμά τῆς βαρὺ τὸ χῶμα σκίπασειν αὐτὴν ἐκεῖ νεκράν.

Ἐν Καίφῳ τῇ 23/2/1911

Φίλιππος Μ. Μελοσόδης

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

Δήμιος—Πῆξ ἄνθρωπος ἀσυνείδητος. Μαγαζεῖον—Μέρος, ὅπου ἀκούονται αἱ ἐπιτηδειότεροι ψεύσται.

Γενναῖος—Ἀνὴρ, ὅστις ὀλίγον λογαριάζει τὴν ζωὴν του καὶ ὀλιγώτερον τὴν τῶν ἄλλων.

Χρήμα—Εἶναι μέσον διὰ τοὺς ἀνοήτους καὶ σκοπὸς διὰ τοὺς βλάκας.

Ἀριστοκράτης—Χαμερπῆς, ὅταν πάτχη καὶ ἐγωῖστος, ὅταν ὑγεικίνη.

Ἐλεημοσύνη—Θῶρξ τοῦ πλουσίου ἀπέναντι τὴν βοῆς τῆς ἀμικρίας.

Φιλάργυρος—Ἀνὴρ ὁ στερούμενος τῶν πάντων, ὅπως μὴ στερηθῇ οὐδενός.

Ἔτος—Ἄνος ἡσυχὰ βελδίζων καὶ ἐσκαί φορτωμένος μεθ' ὑπομονῆς, ἵνα τὴν 31 Δεκεμβρίου τὰ φορτώσῃ ἐπὶ τῆς ράχους τοῦ δικδόχου του.

Καταβρέχω—Κάμνω λάσπην μὲ σκόνιν.

Φίλημα—Ἄνθος τῶν τεσσάρων ἐποχῶν τοῦ ἔτους, δι' οὗ γίνεται ἀρετὰ ἐκτετακμενον ἐμπόριον, ἀλλὰ τοῦ ὁποίου ἡ ἀρχικὴ ἀξία εἶναι μηδέν.

Βιβλιοθήκη—Ἡ οἰκία τοῦ πνεύματος καὶ ἰδίως, ἂν θέλετε, τὸ πνεῦμα τῆς οἰκίας.

¹ Τὸ πρὸν εἶσι νὰ δημοσιευθῇ ἐν τῷ προηγουμένῳ τεύχει, ἀλλὰ παρελείφθη ἐλλείψει χώρου.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

— Πῶς ἐπρόδωκεν ὁ Ἰουδας τὸν Ἰησοῦν Χριστόν; — Ὅπως καὶ ἐγὼ ἐφίλησα τὸν ἀδελφόν μου δταν, ἔλθα ἀπὸ τὸ ταξίδι.

Ἄσκις ἀπροσδόκητος περίξ χρηματοκιβωτίου, οὕτως ἡ κλεις ἀπωλέσθη.

— Περιέργον, λέγει ὁ τραπεζίτης εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν ἀσχολουμένους ν' ἀνοιξοσι τὸ χρηματοκιβώτιόν του καὶ μὴ δυναμένους, κανεὶς σας δὲν εἰμπορεῖ νὰ τὸ ἀνοίξῃ, τί νὰ κάμω τώρα, ὅπου ἔχω πληρωμάς; Ἡ Κυρία του. Καλὲ, δὲν φωνάζεις ἕνα κλέπτην; Αὐτοὶ τὰ ἀνοίγουν εὐκολα.

Ἡ Οὐδὸς του. Ὅχι, καλὲ πατέρα, ἄρρησε καὶ ἐγὼ τὴν νύκτα ἐρχομαι καὶ τὸ ἀνοίγω μὲ ἕνα φίλον μου ποῦ ζεύρει καὶ παίρνομεν ὅλα τὰ χρήματα, ὅπου ἀφήσαμεν.

Ἐν τινι ὁμίλῳ προκειμένης συζητήσεως περὶ Ἀμερικῆς, ἠρωτήθη καὶ τις:

- Ἐπῆγες καὶ σὺ Γιάννη εἰς τὴν Ἀμερικὴν;
- Σχεδόν. . . .
- Πῶς σχεδόν, δὲν ἐρθασες ἔως ἐκεῖ;
- Βέβαια, ἐπῆγα ἔως τὴν Χιβρην. Ἡ Ἀμερικὴ εἶναι ἀπέναντι.

Ἐν τισι ἐσχάτως ἐξετάσσει τῆς ἱατρικῆς, ὁ καθηγητῆς κ. Μ... ἐρωτᾷ τὸν ἐξεταζόμενον περὶ τῆς ὀνομασίας τῶν διαφόρων ἐντοσθίων. Ἄλλ' οὕτως δυσκολεύεται εἰς τὸν καθορισμὸν αὐτῶν καὶ σκέπτεται ἐπὶ πολὺ, ὅτε ἀναγκάζεται ὁ καθηγητῆς νὰ τῷ παρατηρήσῃ μετ' ἀδυναμίας:

— Τί ἀναζητεῖς τόσον ὦσαν νὰ εὗρη, ἐγὼ ἀπειτῶ νὰ τὰ ἔχῃς ἐντός τῆς κεφαλῆς σου πρόχειρα.

Ἐκ τινος ἑορτῆς εἰκοσιπενταετηρίδος δύο νεάνιδες φίλοι ἐξεργόμεναι ὁμοῦ:

Ἡ μεγαλειτέρα. — Σοὶ εὐχομαι καὶ εἰς τὰ ἰδικά σου, Ἐλένη, νὰ ἑορτάσῃς λαμπρῶς καὶ σὺ τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα σου.

Ἡ μικροτέρα. — Πρῶτα τὴν ἰδικὴν σου, Ἐρατῶ, ἐγὼ εἶμαι ἀκόμη 19 ἐτῶν.

Ἡ πρῶτη. — Κι' ἐγὼ 18, ἀγαπητῆ μου, δὲν τὸ ἔλεγε χθὲς καὶ ἡ μαμμά;

- Θεέ μου, πῶς φαίνεται κατάκοπος, Οὐρανία.
- Ὄντως, φιντάσθητι, Ἀγλαΐα, τώρα κάθε βράδου κάμνομε ἀνακαρὰς μὲ τὸν σύζυγόν μου εἰς τὸν Ὀμηρον.

- Εἰς τὸν Ὀμηρον; ἀνακαρὰς; δηλαδῆ;
- Νὰ καὶ καλὰ θέλει νὰ εὐρωμεν λέξεις ποῦ νὰ συμπίπτουν, δηλ. νὰ ὁμοιάζουν μὲ τὰς χυδαϊκὰς, διὰ νὰ παραστήσωμεν καὶ τὸν Ὀμηρον Μαλλιάρον.
- Ἀ, ξέρω, ὅπως ἔλοι κάμνομε ἀνακαρὰς καὶ οἱ μαλλιάροι εἰς τὸν Ὀμηρον.

ΜΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ

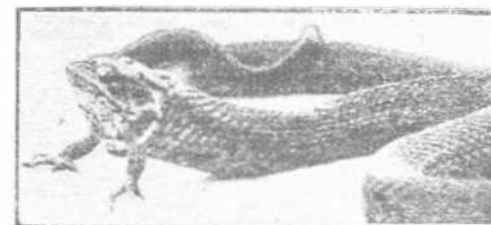
Ἡ ἀνάγνωσις εἶναι ἀσκήσις ὑγιεινὴ:

Ἡ πείρα ἀπαντᾷ, ὅτι πᾶσα ἀσκήσις σωματικὴ ὠφελεῖ τὸ σῶμα ἐν μέτρῳ, πᾶσα δὲ ἀσκήσις πνευματικὴ ὠφελεῖ τὸ πνεῦμα ἐπίσης ἐν μέτρῳ. Κατ' ἀκολουθίαν ἡ ἀνάγνωσις οὕσα πνευματικὴ ἀπασχόλησις ἀφορᾷ τὴν πνευματικὴν ἐξέλιξιν.

Εἶναι οὐχ' ἥττον ζήτημα σχετιζόμενον μὲ τὴν ἀδράνειαν τοῦ σώματος καὶ δέον πάντοτε ἡ ἀνάγνωσις καὶ μελέτη νὰ γίνονται καθ' ἄς ὥρας τὸ σῶμα ἔχει ἀνάγκην τῆς ἀδρανείας, τῆς περισυλλογῆς τῶν δυνάμεών του μὲ ἄλλους λόγους καθόσον, ἐὰν γίνεταί, καθ' ἣν ὥραν τὸ σῶμα ἔχει ἀνάγκην κινήσεως, ὅσον περιπάτου ἢ ἀσκήσεων τῶν μελῶν, θὰ ἦτο ἀντικρως δολοφονία του, ἐὰν ὑπεβάλλομεν αὐτὸ εἰς ἀδράνειαν διὰ τῆς μελέτης κτλ. Καιρὸς ἐν παντί, ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. Ὅστε ἡ μελέτη δέον νὰ γίνεταί κατά τὰς ὥρας, καθ' ἄς τὸ σῶμα ἐφησυχάζει, ποτὲ δὲ μετὰ τὸ φαγητόν.

Ὁ Ἱατρός δας

ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΕΝ Τῷ ΒΙῳ:

- 1ον Τὸ διπλασιάζει
- 2ον Τὸ ἑνοεῖται
- 3ον Τὸ διαμερίζει
- 4ον Τὸ καταπίνει

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜ. ΑΣΚΗΣΕΩΝ

18ου τεύχους.

52. Θήρ—Θήρα.
53. Βούς, ύς, ούς.
54. Πειρασμός—Μεγάλος.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

58. Αϊνίγμα

Ἄν μ' ἀρήσῃς ὅπως εἶμαι
Κάλλια ἢ το νὰ μὴν εἶμαι
Σ' ὅλους εἶμαι φορτικὸς
Καὶ παρ' ὅλων μισητός.

Ἄν εἰς δύο μὲ χωρίσῃς
ὅλους θι εὐχριστήσῃς
Διότι γίνομαι καλὸς
καὶ τοῖς πᾶσιν ἀρεστός.

Μὲ τὸ ἐν μ' ἀνοίγουν πάντα
καὶ αὐτὰ τὰ ὑψηλά
Μὲ τὸ ἕτερον εἰς ἄλλου
τρέφουν τὴν πτωχολογία.

59. Αἶνιγμα

Εἶμαι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
ἡμέρον καὶ πρῶον ζῶον,
Πλὴν ὡσαύτως θηριώδες
Μ' ἀπαντὰς καὶ τερατώδες.

Ἄν μὲ τέχνην ἀποβάλλῃς
Τὰ μεσαῖα μου στοιχεῖα
μεταβιβάλλομαι εἰς ἄνθος—
Ἔ! ὅποια εὐτυχία!

60. Συμφωνόλεπτον

++η+ο+ δ+ο+α +α+ο+ ὀ+έ+
++οῦ+ο+ +ο+ὀ+

61. Φύθρον Μίθρον

Λαγσμ—Τολυπος.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,"

Κ. Κ. Ὁ δ η σ σ ό ν. Ἐπιστολὴ μὲ περιεχόμενα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Γράφομεν.—Ε. Σ. Κ α λ ά μ α ς. Ἐπιστολὴ καὶ συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν.—Δ. Σ. Β ο ρ η τ τ ό ν. Ἐχει καλῶς. Ζητούμενα φυλλάδια σὰς στέλλονται προσεχῶς.—Μ. Δ. Ρ ο σ τ ό β ι ο ν. Ἐπιστολὴ καὶ chèque ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ, ἐγράψαμεν.—Κ. Τ. Ἀ ρ γ ο σ τ ό λ ι ο ν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἀπηντήσαμεν.—Ν. Ι. Ε. Ὁ δ η σ σ ό ν. Ἐπιστολὴ καὶ περιεχόμενα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.—Φ. Μ. Κ á ĩ ρ ο ν. Ἐπιστολαὶ ἐλήφθησαν. Ἐχει καλῶς, γράφομεν.—Α. Σ. Σ ὀ ρ ο ν. Βραχεῖα σὰς ἐλήφθη. Ἀπηντήσαμεν.—Κ. Σ. Κ á ĩ ρ ο ν. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.—Α. Κ. Ἀ λ ε ξ á ν δ ρ ε ι α ν. Ἀπηντήσαμεν εἰς ἐπιθυμίαν σὰς.—Α. Δ. Κ á ĩ ρ ο ν. Ἐπιστολὴ σὰς ἐλήφθη. Χαίρομεν, ἀλλὰ πάντοτε ἀερολογεῖτε. Ἴδωμεν ἐν τούτοις. Ἐγράψαμεν.—Η. Ι. Ν ό β ι—Σ ε ν á κ ι. Πανόραμα ἐστάλη ἐπὶ συστάσει.—Π. Ρ. Τ ε ρ γ έ σ τ η ν. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.—Κ. Κ. Π ο ρ τ—Σ α ĩ δ. Ἐλήφθησαν. Ἀναμένομεν, ὡς γράφετε.

ΑΔΕΛΦΑΙ Δ. ΜΑΡΤΙΜΙΑΝΑΚΗ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΙ

τῆς Β. Αὐλῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Α.
Αὐλῆς τῆς Ρωθίας

Ἄθῆναι ὁδὸς Σταδίου 49—Καίρον Rue-el-Mahdi 10

Φωτογραφίαι εἰς ὅλας τὰς διαστάσεις καὶ εἰς ὅλα τὰ χρώματα.

Μεγεθύνσεις μέχρι δύο μέτρων, ἀπὸ φυσικοῦ μεγέθους.

Μεγεθύνσεις ἐλαιοχρωματισταί, ἀνώτεροι ζωγραφικῆς ἐλαιογραφίας, εἰς χρωματισμοὺς φυσικοὺς καὶ ἀναλλοιώτους.

Τὰ Φωτογραφεῖα τῶν Ἀδελφῶν Μαρτιμιανάκη ἐν Ἑλλάδι καὶ Αἰγύπτῳ κατέχουσι περιφανῆ θέσιν διὰ τὰς ἀριστοτεχνικὰς τῶν ἐκτελέσεις.

Ο ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

Ἑβδομαδιαίως ἐκδιδομένη

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Συνωδῶ τῷ πνεύματι τῆς ἀνορθώσεως ἤρξατο πρὸ τριῶν ἐβδομαδῶν ἐκδιδομένη ἑβδομαδιαία ἐφημερίς Πολιτικῆ, Κοινωνιολογικῆ καὶ Φιλολογικῆ, Εἰκονογραφημένη, ἔχουσα συνεργάτας τοὺς δοκιμωτέρους καλὰ μους τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας καὶ τῶν κυριωτέρων εὐρωπαϊκῶν κέντρων καὶ μὲ ἀρχὰς ἐντελῶς ἀνορθωτικὰς καὶ πατριωτικὰς ὑποστηρίζουσα ἐκθῆμως τὸ καλὸν καὶ καυτηριάζουσα ἀμειλίχως τὸ κακόν, ἔχουσα ἐκ τῶν προτέρων ἐξασφαλίσῃ τὰ ὕλικά καὶ ἠθικὰ πολυετῆ κεφάλαιά της.

Ἡ «Φύσις» θεσμιῆς παρὰ τὸ πλεονόν τοιαύτης ἐθνωφελούς δράσεως καὶ ἐργασίας θέλει ὑποστηρίξει διαρκῶς συνιστώσα τὸ τοιοῦτον ἐθνωσωτήριον δημοσίευσμα τοῖς ἀπανταχοῦ συνδρομηταῖς καὶ ἀναγνωσταῖς αὐτῆς, δηλοῦσα ἐν ταυτῷ, ὅτι δέχεται καὶ ἐγγραφὰς συνδρομητῶν διὰ τῶν γραφείων καὶ πρακτόρων αὐτῆς.

Συνδρομαὶ Ἀνεξαρτήτου.

Ἐν Ἀθήναις	Δρ. 7
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις	» 8 ¹ / ₂
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ	Φρ. 10
Ἐν Ρωσσίᾳ	ρούβλ. 5
Ἐν Αἰγύπτῳ	σελλίν. 10
Ἐν Ἀμερικῇ	δολλ. 2 ¹ / ₂

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες ἐτι συνδρομαὶ τῆς «Φύσεως» ὅπως εὐαρεστοῦμενοι, ἀποστείλωσιν ἡμῖν ταῦτα συνδρομῶς, καθόσον θέλομεν διακόψῃ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὴν περαιτέρω ἀποστολὴν τῶν τευχῶν. Ἐλπίζομεν, ὅτι οὗτοι ἀναλογιζόμενοι τὸ δίκαιον καὶ τὰς δαπάνας ἡμῶν θέλουσι σπεύσει, χωρὶς νὰ ἀναμείνωσι καὶ ἰδιαίτερον εἰδοποιήσιν μας.

Ἡ Διεύθυνσις